

SANATHANA SARATHI - SIJEČANJ 2016. GODINE

„Sanathana Sarathi“ želi poklonicima sretnu i uspješnu novu godinu

GLAS UTJELOVLJENJA BOGA - AVATĀRA VANI

SPOZNAJTE JEDNOTU NAČELA ISTINSKOG SEBSTVA – ĀTMAN

*Ako napustite ego, postat ćete dragi svima;
Ako svladate ljutnju, postat ćete slobodni od briga;
Postat ćete uspješni kada nadzirete svoje želje;
Bit ćete sretni samo kada svladate pohlepu.*

(Sanskrtski stihovi)

PROVODITE SVAKO DJELOVANJE S BOŽANSKIM OSJEĆAJEM

Utjelovljenja božanske ljubavi!

Čovjek s egom ne može zaslužiti ničiju ljubav. Ego je jako štetan. Egoistična osoba gubi ljubav čak i svoje žene djece. U ovome ogromnom svijetu s beskonačnim brojem bića, gdje je tu prostor da čovjek razvije ego?

Odbacite ego i ljutnju

Kada pogledate kartu svijeta, vaša vlastita zemlja, Indija, izgleda malena, a unutar Indije država Tamil Nadu je jako mala, a u državi Tamil Nadu Kodaikanal je sićušno mjesto. Vaša kuća u Kodaikanalu je prilično mala, a vi ste samo jedan od onih koji žive u toj kući. Imati ego posljedica je neznanja. Jedno istinsko Sebstvo – ātman boravi u svim bićima – *ekātma sarva bhūtāntāratma*. S druge točke gledišta, ako provedete ispitivanje, otkrit ćete kako je cijeli svijet u vama. Prostor za iskazivanje vašeg ega nastaje samo kada postoji druga osoba. Istina je jedna, ali ju nazivaju različitim imenima – *ekam sat viprāh bahudhā vadanti*. Kada spoznate da su svi jedno i da ste vi samo jedan u velikom mnoštvu bića, gdje je tu

prostor za razvijanje ega? Je li se vaš ego razvio zbog vašeg položaja, obrazovanja, bogatstva ili vlasništva? Postoje ljudi koji su u puno boljem položaju od vas u mnogim vidovima. Kako god gledali na to, ego je posljedica privida i neznanja. Kada odbacite ego, cijeli će vas svijet voljeti. Zato, ako želite da vas svi vole, morate napustiti svoj ego.

Tako dugo dok razvijate ljutnju, ne možete nikako biti sretni. Bit ćete sretni i u stanju blaženstva samo kada se oslobodite ljutnje. Ljutnja je veliki neprijatelj čovjeka.

Onaj tko se ljuti, neće imati uspjeha u ničemu što nastoji postići.

On će počiniti grijeh i svi će ga ismijavati.

Njegovi vlastiti ljudi će ga odbaciti.

On će izgubiti bogatstvo i poštovanje.

Njegova će ga ljutnja u potpunosti uništiti.

(teluški stihovi)

Kada u sebi imate ljutnju, ne možete doživjeti sreću i blaženstvo. Kako možete mirno spavati kada zmija gmiže kućom? Kako možete biti u miru kada ljutnja prožima cijelo vaše biće? Jedan ispad ljutnje odvlači energiju koja je skupljena tijekom tri mjeseca. Ljutnja zagađuje i grije krv za što je potrebno tri mjeseca da se vrati u normalno stanje. Ljutnja čini čovjeka fizički i mentalno slabim. Zato nemojte dopustiti da vas obuzme ljutnja. Kada je ljutnja potisnuta, to ukazuje kako je vaša duhovna vježba – *sādhanā* na pravom putu.

Ograničite svoje želje i napustite pohlepu

Tako dugo dok čovjek ima želje, on ne može biti istinski bogat ili imućan. On bi trebao postaviti granicu svojih želja. Tko je najbogatiji čovjek? Onaj koji je zadovoljan, najbogatiji je čovjek. Tko je najsiromašniji čovjek? Čovjek s velikim brojem želja je najsiromašniji. Naravno, čovjek treba imati određene želje da bi postigao određene dobre stvari u životu. Zemlja se suočava s raznim vrstama poteškoća uzrokovanih bezgraničnim željama ljudi. Želje su poput vatre koja se širi šumom. Što se više širi, to više površine izgara s dodatnom žestinom. Koju vrstu želja bismo trebali imati? Trebali bismo imati želje za mirom uma, dobrim zdravljem i znanjem o beskonačnom načelu. Vlasnici kuća i domaćini trebali bi

imati želje koje su prikladne za njihovo životno razdoblje. Božica bogatstva, Lakšmi, tada će ući u njihov dom. Veliki poklonik Ramdas je pjevao:

Nemoj pitati, o ume, nemoj pitati. Što više pitanja postavljaš, to ćeš više biti zanemaren. Bog će ti sasvim sigurno podariti ono što zaslužuješ, a da to ni ne tražiš. Nije li On uslišao želju Sabari koja nikada nije pitala? Nije li On spasio Jatayua koji nikada nije pitao, već je žrtvovao svoj život za Njega?

(teluški stihovi)

Bog vam daje, a da ga vi ni ne pitate. Ni Sabari niti Jatayu nisu pitali Rāmu ni za što. No, On im je podario vrhovno stanje spasenja. Pohlepan čovjek nema sreće. Čovjek može doživjeti razne vrste sreće kada nadvlada svoju pohlepu.

Škrtac može u životu imati sve, ali ne može ostvariti ni malo sreće od svega onoga što posjeduje. Ispričat ću vam jednu kratku priču. Jednom su bila dvojica braće koji su živjeli zajedno. Jedan je bio veliki škrtac, dok je drugi bio još veći škrtac. Oni su bili tako škrti da nisu uživali u ničemu od onog što su posjedovali. Jednoga su dana dobili obavijest kako je umro jedan od njihovih bliskih rođaka u obližnjem selu. Stariji je brat odlučio da će otići tamo jer tako nalaže običaj. Odlučio je da će radije hodati nego da potroši novac za autobusnu kartu. Ustao je rano, upalio uljanu svjetiljku i spremio se te je krenuo na put. Kada je mlađi brat spazio upaljenu svjetiljku, odmah ju je ugasio da se ne bi trošilo ulje. Dok je pipkao oko sebe u mraku, ugrizao ga je škorpion i on se grčio od bolova.

Polu sata kasnije na vratima se začulo kucanje. Vidjevši svoga brata kako stoji na vratima, mlađi ga je škrtac upitao: „Brate, zašto si se vratio?” Stariji je škrtac odvratio: „Vratio sam se da bih te upitao je li svjetiljka ugašena.” „Brate, što si to učinio? Đonovi tvojih sandala će se izlizati od odlaženja i vraćanja”, mlađi je brat iskazivao svoju brigu. „Misliš li da nemam ni toliko inteligencije? Nosio sam sandale pod rukom dok sam hodao”, odvratio je stariji škrtac. Razvijanjem pretjerane pohlepe i škrtosti oni nisu mogli doživjeti mir i sreću u životu.

Prepoznajte značenje primjene naučenog

Požrtvovnost je izuzetno značajna u životu. Ne postoji odlika koja bi bila više od požrtvovnosti. Besmrtnost se ne stječe djelovanjem, potomstvom ili bogatstvom, ona se stječe požrtvovnošću. Možete živjeti bez mnogih stvari, ali ne

bez daha. No, ako udišete, onda isto tako morate i izdisati. Nakon što ste pojeli hranu, ako ne izbacite izmet, razboljet ćete se. Krv mora neprestalno kolati ili će doći do njezinog zgrušavanja. Krv i novac moraju stalno biti u opticaju. Voda stajaćica bude zagađena crvima. Novac bi trebalo koristiti na ispravan način. Ako ga krenete samo gomilati, a ne koristite ga, to je kao da ste ga zakopali u zemlju. Čovjek bi trebao odbaciti ego, prevladati ljutnju, ograničiti želje i osloboditi se pohlepe. Te su četiri stvari izuzetno važne, posebno za tražitelje na duhovnom putu.

Samo ponavljanje Božjeg imena – *japa* i pokora – *tapas* ne predstavljaju duhovnu vježbu – *sādhana*. Sve je to beskorisno bez transformacije. Um je uzrok vezanosti i oslobođenja čovjeka.

Što je dobro djelovanje? Djelovanje vođeno razlučivanjem između trajnog i prolaznog je dobro djelovanje. Sve su moći sadržane u čovjeku. U očima se nalazi snaga svjetla. Ljudsko je tijelo poput električnog generatora. U tijelu postoje baterije. Čovjek je obdaren velikom magnetskom privlačnošću. No, on nije u stanju prepoznati svoje moći. Kada bi mogao, on bi spoznao sebe. Kada netko spozna sebe, on postiže blaženstvo. Vi pitate druge tko su oni i odakle su došli. Umjesto toga, pokušajte spoznati tko ste vi i odakle ste došli. Ako vi mislite da ste liječnik, poslovni čovjek ili profesor, to nije istina o vama. To je vaše zanimanje, a ne vaša stvarnost. Vi kažete, ja sam Indijac. To je vaša narodnost, a ne vaša stvarnost. Svi ti pridjevi odnose se na vanjske, svjetovne stvari. Ako vas netko upita: „Tko ste vi?“, trebali biste odgovoriti: „Ja sam istinsko Sebstvo – *ātman*.“ Čovjek čita razne vrste svetih tekstova da bi spoznao sebe. On razgovara s plemenitim osobama, ali kakva je korist od toga? Nema duhovnog napretka. Ako odrecitirate svih 700 stihova – *śloka* iz Gīte, ono što ćete steći je bol u grlu i ništa više. Možete pročitati Rāmāyanu ili Bhagavadgītu. No, bez primjene ništa se ne postiže. Trebali biste primjenjivati barem mali dio onoga što ste pročitali i čuli.

Hoće li tama u svijetu biti raspršena porukom o svjetlu?

Može li bolest biti izliječena samim slušanjem o djelotvornosti medicine?

Može li se siromah riješiti siromaštva slušanjem o načelima gospodarstva?

Može li glad biti utažena samim ponavljanjem naziva različitih ukusnih jela?

Ne, vi možete postići blaženstvo samo kada svoje znanje provedete u djelo.

(teluški stihovi)

Samim slušanjem nećete postići ništa. Hoće li blagajniku u banci novac poslužiti za njegove osobne potrebe? Sve su nam moći raspoložive u nama samima, ali mi nismo u stanju da ih iskoristimo. Vi možete reći moje, moje. Tko ste vi? Kada poznajete sebe, tada ćete znati što je vaše. Prvo spoznajte tko ste vi. To je učenje plemenitih duša.

Otvorite srce i zatvorite usta

Vi kažete moje tijelo, moj um, moj intelekt – *buddhi*, moja svijest – *citta*, a tko ste onda vi? To su vaši instrumenti, a vi ste gospodar. Ako ne uspijete prepoznati da ste vi gospodar i odaberete biti sluga, nikada nećete ostvariti cilj. Postanite gospodar i postići ćete sve. Prepoznavanje toga kao vaših instrumenata jest sve što se odnosi na duhovnu vježbu – *sādhana*. Održavajte svoje tijelo i tē instrumente u dobrom stanju odgovarajućom hranom i prikladnom odjećom.

Otvorite svoje srce i zatvorite usta. Danas mi otvaramo svoja usta, a zatvaramo srce. Rasipamo naše vrijeme u pretjeranom govorenju. Od svega toga nema nikakve koristi. Srce je jako dragocjeno. Zato, otvorite vrata srca. To ne zahtijeva nikakvu duhovnu disciplinu. Tijelo je hram, a onaj tko boravi u njemu je Bog – *deha devālāyam prokto jīva deva sanātana*. Prepoznajte da je tijelo hram Božji i da Bog stoluje u vašem srcu. Razvijte tu svjesnost. Mnogi ljudi pod izgovorom posvećenosti zanemaruju održavanje tijela. To nije ispravno. Kada tijelo postane slabo, tada isto i um postaje slab. Odražavajte tijelo, um, intelekt i svijest – *citta* u dobrom stanju da biste ostvarili uspjeh u duhovnoj vježbi – *sādhana*. Dat ću vam jedan mali primjer. U spavaćoj sobi imate krevet, jastuk, ventilator na stropu i klima uređaj. Koja je korist od svega toga ako ne možete spavati? Koja je korist od toga da imate um, intelekt i svijest – *citta*, ako niste u stanju postići mir? Zašto vam ih je Bog dao? Bog vam ih je dao da biste postigli mir. Kada spoznate da ste istinsko Sebstvo – *ātman*, tada ćete znati tko ste. Ljudi misle kako su um i intelekt činitelji koji kontroliraju, no srce je pravi kontrolor. Kada se gleda prema van, tada nema nikakvog mira, vani se nalaze samo krhotine (igra riječi u engleskom jeziku *peace* i *pieces*, nap.prev.). Fizički i materijalno čovjek je napravio veliki napredak, no moralno i duhovno on je na putu nizbrdo. Koji je razlog tomu? Sebičnost je temeljni razlog svega toga. U svemu o čemu govorimo postoji sebičnost kao i u svemu što činimo. Čovjek je danas postao robom sebičnosti.

Čovjek bi trebao napustiti sebičnost i povezati se s Bogom. Boravak u istome svijetu s Bogom – *sālokya*, bliskost s Bogom – *sāmīpya*, sličnost s Bogom – *sārūpya*, potpuno stapanje s Bogom – *sāyujya* četiri su razine duhovne vježbe – *sādhanā*. Ravnopravnost, ljubav, jedinstvo i bratstvo potrebni su kako bi se to ostvarilo. Uz pristup da posvuda promatramo razlike, kako možemo razviti duh jedinstva? Blaženstvo možete ostvariti jednotom načela istinskog Sebstva – *ātman*.

Čovjek je spremište svih moći

Istih pet temeljnih elemenata prisutno je u svim tijelima. Ne postoji šesti element. Iz kvalificiranog nedvojstva mi moramo napredovati prema nedvojstvu. To je pristup koji donosi dobrobit. Imena i oblici mogu se razlikovati, no pet elemenata je isto u svakome. Ne postoji uopće nikakva razlika. Pozdrav koji uputite bilo komu doći će do Boga i kritika koju upućujete bilo komu isto će tako stići do Boga. U skladu s učenjem Vedante, svako djelovanje ima svoj plod ili posljedicu – *karma phala*. Ne može biti nikakvog djelovanja bez dobre ili loše posljedice. Ona može nastupiti odmah ili nakon puno dana, mjeseci ili čak rođenja. Naprimjer, ako režete voćni plod i porežete svoj prst, rana će odmah prokrvariti. Tako ćete posljedicu dobiti odmah. Kada posijete sjemenku, potrebno je četiri ili pet dana kako bi ona izniknula, pet ili šest godina kako bi izrasla u stablo te tri ili više godina kako bi dala voćni plod i još nekoliko dana kako bi voćni plod dozrio. Vi jedete ujutro, ali potrebno je nekoliko sati kako bi se hrana probavila. Svako djelovanje ima svoju posljedicu, iako mi ne znamo kada i gdje će se to dogoditi.

Posljedice djelovanja su neizbježne. Koju vrstu djelovanja bismo trebali provoditi? Trebali bismo provoditi djelovanja s božanskim osjećajima. Tada ćemo postići božansko blaženstvo. Svjetovna djelovanja, izvedena sa svjetovnim osjećajima, dovest će do svjetovnih rezultata koji su prolazni. Adi Śankara je kazao kako čovjek ne bi smio zaboraviti Boga i trebao bi odbaciti svjetovne stvari. Svjetovne stvari pružaju samo kratkotrajno zadovoljstvo, ali božanski osjećaji, misli i djela vode do trajnog blaženstva.

Mlada osoba može likovati zbog svoje ljepote i snage mišića, no kako će dugo to trajati? Munja bljesne svjetlošću milijuna svjetala, ali odmah nakon toga nastupa tama. Adi Śankara je zato upozoravao čovjeka:

Nemoj se ponositi svojim bogatstvom, potomstvom i mladošću, plima vremena može ih uništiti u svakom trenutku.

Sve ima reakciju, odraz i odjek. Ako izgovorite Om stojeći ispred dvorane, odmah ćete dobiti odjek. Zrak koji je stiješnjen u harmoniju, proizvodi različite zvukove Sa, Re, Ga, Ma, Pa, Da, Ni. No, njihovo je izvorište jedan zvuk, a to je Om. Svaki je zvuk proizašao iz Om-a. Postoji božansko načelo u svakome i svima. U Bhagavadgīti gospod Kršna kaže: „Upoznaj me kao sjemenku svih živih bića”. Ako posijete sjemenku manga, iz nje će izrasti stablo manga. Svako stablo ima mnoge grane, svaka grana ima puno voćnih plodova i ista vrsta sjemenke postoji u svim voćnim plodovima. Odakle je došla sjemenka? Vječno istinsko Sebstvo – *ātman* dio je moga bića. Bog je jedna sjemenka, univerzum je stablo, narodi su grane i grančice. Sva bića su voćni plodovi, a u svakom biću je Bog prisutan kao istinsko Sebstvo – *ātman* u vidu sjemenke.

Postoji samo jedno načelo *ātmana* i ono je prisutno u svakom biću. Ne znajući to, mi nalazimo utočište u tomu da mrzimo druge. Kada se ta istina o jednosti prepozna, više nećemo razvijati izopačene osjećaje mržnje prema drugima. Postoje mnoge moći koje su u nama, kao što su magnetska sila, električna snaga, vatrena snaga, laserska snaga i druge. Tijelo je poput generatora, oči su žarulje, uši su zvučnici, srce je glavni prekidač, dok je um kabel. Kada isključite glavnu sklopku, sve će se isključiti. Zato glavnu sklopku uvijek imajte uključenu. Isto tako, smatrajte Boga životnim dahom, onim koji boravi u nutрини. Nema potrebe da bilo gdje tražite istinu – *satya*, ispravnost - *dharmā* i mir – *śantī*. Možete vidjeti kako ovdje svijetli velik broj žarulja. Što je odgovorno za to da žarulje svijetle? Je li to električna struja ili kabel? Kada se upustite u preispitivanje, utvrdit ćete kako je sve važno. Smatrajte istinu električnom energijom, mir žaruljom i ispravnost kabelom te ljubav kao svjetlost koja sja. Ako želite imati svjetlo ljubavi, trebali biste imati žarulju mira, kabel ispravnosti i struju istine. Tada sve postaje jedno. Isto istinsko Sebstvo – *ātman* boravi u svima – *ekātma sarva bhūtantarātman*.

Vedanta uči mnogim laganim putovima za spasenje čovjeka, ali ljude ne zanima Vedanta jer ju oni ne razumiju. Ako razvijete zanimanje za nju, napraviti ćete duhovni napredak. Ako pokažete zanimanje, iskra se može rasplamsati u vatru. No, u suprotnom slučaju, ako ne pokazujete nikakvo zanimanje, iskra će se ugasiti prvom prilikom.

Utjelovljenja božanske ljubavi!

Razvijte iskrenu zainteresiranost. Sve što činite u bilo kojem području, moralnom, duhovnom ili svjetovnom, činite to sa zainteresiranošću. Tek tada možete dobiti nagradu. Bez zainteresiranosti ne možete postići ništa. U stvarima koje su povezane s Bogom trebalo bi iskazivati veću zainteresiranost. Prepoznajte blisku povezanost tijela i Boga. Tijelo je grana društva. Društvo je grana prirode, a priroda je grana Boga. Tko je izvor? Bog je izvor. Bog je temelj načela jedinstva. Svi bi organi trebali djelovati u jedinstvu.

Pretpostavimo da oko spazi voćni plod na stablu i um ga poželi imati, ali voćni plod ne želi pasti sâm od sebe. Noge moraju otići do stabla, a ruka i prsti ga moraju ubrati. Čak i tada vaša želja nije u potpunosti ispunjena. Voćni plod morate staviti u usta, pojesti ga i osjetiti okus. Zatim ga želudac mora probaviti i poslati njegovu srž u sve dijelove tijela. A ispravne rezultate ćete ostvariti samo kada svi organi predano odrade svoju dužnost. Svaki organ ima svoju posebnu dužnost. Svi su udovi važni. Čak i ako je samo jedan ud slab, mi postajemo nesretni. Kada nam je Bog dao tako ugodan i savršen život, trebali bismo iskoristiti ovaj život da bismo postigli ispunjenje.

Sav je posao Božji posao

Istinski poklonici iskazuju svoju zahvalnost Bogu govoreći:

O, Gospode! Ja Ti nudim srce koje si mi Ti dao. Što bih još mogao ponuditi pred Tvoja Lotosna stopala kao znak štovanja? Molim Te, prihvati to uz moje ponizne pozdrave.

(teluški stihovi)

To je istinska predanost, žrtva, posvećenost i ispunjenje. Ne postoji ništa više ili dragocjenije od toga. Dijamanti i zlatni nakit smatraju se vrijednim. No, tko im je dao vrijednost? Čovjek sâm. Čovjek je puno dragocjeniji od svega bogatstva svijeta. U scenariju u kojem vrijednost čovjeka opada, kako on može vratiti svoju vrijednost? Čovjek mora smanjiti svoje želje da bi povećao svoju vrijednost.

Boga i svijet moguće je usporediti kao dva kraja ljuljačke. Ako se krećete prema Bogu, svijet se udaljava. Ako se krećete prema svijetu, Bog se udaljava.

Morate upotrijebiti svoju sposobnost razlučivanja da biste se kretali prema Bogu i da biste spoznali svoju punu moć i vrijednost.

U Bhagavadgīti, Rāmāyani, Mahābhārati, Bibliji, Kuranu postoje samo smjernice koje ukazuju, pokazuju božanski cilj. Njihovim korištenjem trebate sami ići putom. Nema nikakve koristi ako neprekidno izgovarate Kodaikanal, Kodaikanal. Trebate putovati da biste tamo stigli. Nema nikakve koristi u izgovaranju palačinka od krumpira, palačinka od krumpira, deset puta, osim ako ju ne uzmete u ruku i pojedete. Promišljajte i primjenjujte da biste ostvarili blaženstvo. Puko govorenje nije ono što je važno, djelovanje je važno. Danas ljudi samo poučavaju, ali ne primjenjuju ono o čemu poučavaju. Mi čitamo Rāmāyanu. No, koliko ima ljudi koji slijede zapovijedi svoga oca? Jako malo. Gospod Kršna kaže u Bhagavadgīti: „Oni koji misle o meni u svakoj prilici, sasvim sigurno će me i doseći.” No, vi mislite na Boga samo kada ste u nevolji. Ovo je povremena predanost. Uz povremenu predanost ostvarit ćete samo povremeno ispunjenje. Morate misliti na Boga u svakom trenutku i u svim prilikama. Svuda, u svakom trenutku, pod svim okolnostima promišljajte o Bogu. Smatrajte svoj kućni posao kao Božji posao, vaš profesionalni posao kao Božji posao. Sav je posao Božji posao. To je jako lagani put. Bog ne traži od vas da provodite bilo kakvu pokoru.

Ljudi danas žive u tami i čine svoj život jadnim. Uključite se u sveta djelovanja da biste ljudski život učinili ispunjenim. Predanost nije samo pjevanje bhajana. Bhajani su potrebni, ali samo do određene mjere. Trebali biste se stopiti u ljubavi s Bogom. Ja i vi bismo trebali postati jedno. Uopće ne postoji drugi entitet. Bog je jedan jedini.

Postoje mnogi lonci koji su ispunjeni vodom. Postoji samo jedan mjesec, ali on se odražava u svima njima. Tijela su poput posuda, um je poput vode. Postoji odraz načela atmana – *ātmatattva* u njemu. Postoji jedno sunce koje uzrokuje aktivnost u cijelom svijetu. Ne postoji odvojeno sunce za Ameriku ili za Indiju. Isto tako, postoji samo jedno istinsko Sebstvo – *ātman* koje je prisutno u svemu. Razumijte tu tajnu. Shvatite to božansko načelo na ispravan način.

(Bhagavān je Svoj govor završio bhajanom „*Bhavabhaya Harana Vandita Charana...*“)

-Bhagavānov govor u Sai Sruthiju, Kodaikanal, 28. travnja 1997. godine

SVET I SRETAN BOŽIĆ U PRASANTHI NILAYAMU

Izvješće

Čistoća, svetost i radost obilježili su proslavu Božića u Prasanthi Nilayamu kamo je stiglo oko 1500 poklonika iz više od 50 zemalja širom svijeta kako bi ga proslavili na ovome svetome mjestu u jedinstvu i ljubavi. Tema ovogodišnje proslave bila je „Ja i moj otac smo jedno“. Cijeli prostor Prasanthi Nilayama bio je u svečanom ruhu, ukrašen tradicionalnim božićnim ukrasima među kojima su se našla božićna drvca, zvijezde, natpisi i cvijeće. Ukrasi u Sai Kulwant dvorani, mjestu održavanja proslave, pružali su zadivljujući prizor s tekstilnim ukrasima i ogromnim osvjetljenim slikama Isusa Krista. Šaroliko osvjetljenje Yajur Mandira, boravišta Bhagavāna i druge zgrade tijekom noći su bile prizor koji je za poklonike predstavljao veliku atrakciju.

24. prosinca 2015. godine, prva izvedba u okviru proslave Božića bila je produhovljena ponuda poklonstvenih pjesama među kojima su se našle božićne pjesme i poklonstvene pjesme u izvedbi Međunarodnog božićnog zbora kojeg je predstavljalo više od 470 pjevača i glazbenika, žena i muškaraca, iz oko 50 zemalja. Započevši svoj program molitvom upućenom Gospodu Ganeši „Jaya Jaya Ganaraya“, pjevači su otpjevali ukupno 18 pjesama, ispunjavajući cijeli prostor poklonstvenim žarom i istinskim duhom Božića. Oni su svoj program završili pjesmom koju je skladao sâm Bhagavān „Love is My Form, Truth is My Breath, Bliss is My Food – Ljubav je moj oblik, istina je moj dah, blaženstvo je moja hrana“.

Sveto božićno jutro učinili su još svetijim poklonici iz prekomorskih zemalja koji su pjevali u slavu Gospoda Isusa i Bhagavāna Babe u Sai Kulwant dvorani od 6.15 do 7.00 sati, dana 25. prosinca 2015. godine. Srca ispunjenih dubokom predanošću, poklonici su otpjevali božićne pjesme među kojima su se našle „Our Fataher who Art in Heaven“, „Mary's Boy Child“, „O, Come ye Faithful“, „Silent Night Holy Night“, „Joy to the world“ i „Seek Ye First“.

Sljedeći program u Sai Kulwant dvorani započeo je u 8.00 sati pjevanjem Veda, nakon čega je slijedio program poklonstvene glazbe u izvedbi polaznika Sri Sathya Sai osnovne škole i Sri Sathya Sai instituta za više obrazovanje. Program su, u 8.20 sati, započeli polaznici osnovne škole veselom instrumentalnom izvedbom božićnih pjesama na violini. Slijedio je program božićnih pjesama u izvedbi orkestra pri Institutu. Nakon toga, polaznici Instituta izveli su zadivljujući program poklonstvenih pjesama i božićnih pjesama koji je bio popraćen jako poučnim i razjašnjavajućim dijalogom koji je prikazao značenje proslave Božića i slavu Isusa Krista i Bhagavāna Babe. Među pjesmama koje su studenti otpjevali, našle su se „We Wish You a Merry Christmas“, „O, Sing for Joy to God our Strength“, „Give Thanks with a Grateful Heart“, „Jingle Bell Jingle Bell“. Dok su studenti pjevali tē pjesme, četiri studenta, odjeveni u kostime Djeda Božićnjaka, prošli su po cijeloj dvorani i dijelili čokolade te širili radost.

Poslijepodnevni program započeo je poticajnim govorima dvoje govornika koje je predstavio gospodin John Behner. Prva je govornica bila gospođa Loraine Burrows, uvažena edukatorica koja trenutačno služi u Sathya Sai školi na Tajlandu. Govoreći o nekim od svojih prekrasnih iskustava Bhagavānove božanskosti, uvažena je govornica pozvala sve poklonike da svoj život pretvore u Bhagavānovu poruku slijedeći ideale koje je On postavio i dragocjene lekcije kojima nas je On poučio. Drugi je govornik bio gospodin Jan Floris, središnji koordinator Zone 7 Sathya Sai međunarodne organizacije. Govoreći o duhovnim lekcijama koje je naučio nakon što je došao Bhagavānu u dobi od 45 godina, uvaženi je govornik ispričao kako mu je Bhagavān pomogao i vodio ga u njegovom osobnom i profesionalnom životu.

Po završetku tih govora slijedila je predstava „The Christmas Gift – Božićni dar“ koju su izveli polaznici Sai Spiritual Education (SSE) – Sai duhovnog odgoja iz Ujedinjenog Kraljevstva i raznih drugih zemalja. Putem jednostavne, ali maštovite priče o mišu Michaelu koji nije mogao pripremiti nikakav dar kao drugi za božansko dijete Isusa. Na kraju, ponudio je jedinstveni dar ponudivši sebe Gospodu tako što je zatvorio rupu u zidu kako bi spriječio da hladni vjetar ne naštetiti djetetu. Predstava je poučila kako bi čovjek trebao ponuditi sebe Bogu i predati Mu se u potpunosti da bi otkupio svoj život.

Slijedila je snimka Bhagavānova božanskoga govora u kojem je On rekao kako čovjek ne bi nikada trebao napustiti istinu – *satya* i ispravnost – *dharma* čak i kada se suočava s velikim poteškoćama. Isus je, kazao je On, prošao kroz veliku patnju, ali je usprkos tomu njegovo srce bilo puno ljubavi i suosjećanja. Bhagavān je Svoj govor završio bhajanom „Love is My Form, Truth is My Breath“.

Završna točka velike proslave Božića u Prasanthi Nilayamu započela je tradicionalnom božićnom povorkom djece u 17 sati, 26. prosinca 2015. godine. Odjeveni u blistave kostime, 60-ero djece iz 20 zemalja stiglo je od Yajur mandira u Sai Kulwant dvoranu u prekrasnoj povorci. Govor s izrazima zahvalnosti gospodina Toma Laheya, predsjednika Međunarodnog odbora za proslavu Božića, slijedio je nakon toga. U govoru je ponudio izraze zahvalnosti poklonicima iz prekomorskih zemalja, osoblju ašrama i dobrovoljcima na njihovoj pomoći i suradnji koja je omogućila da program proslave Božića bude jako uspješan. Pozivajući se na Bhagavānovu izreku: „Ljubav je davanje i praštanje, dok je ego uzimanje i zaboravljanje“, gospodin Lahey je primijetio kako su Isus i Bhagavān Baba bili primjeri davanja ljubavi svima i svakome.

Veliku završnicu proslave Božića u Prasanthi Nilayamu predstavljala je produhovljena izvedba božićnih pjesama Međunarodnog dječjeg zbora kojeg je činilo 60-ero djece iz 20 zemalja. Započevši s pjevanjem Om-a i Gayatri mantr tri puta, djeca su sveukupno otpjevala 14 pjesama u znak štovanja Gospoda Isusa, među kojima su se našle „Little Jesus Sweetly Sleep“, „Hark! How the Bells“, „A Virgin Most Pure“, „Shepherds in the Field Abiding“, „Ding Dong Merrily on High“, „Deck the Halls“. Cijelu je izvedbu obilježila nesmanjena božanska slava Gospoda, uranjajući sva srca u potpuno blaženstvo i na taj način privodeći kraju veličanstvenu proslavu Božića u Prasnthi Nilayamu.

Pokazat ću vam komu je sličan svaki onaj koji dođe k meni, sluša riječi moje i vrši ih. Sličan je graditelju kuće koji iskopa duboko te postavi temelj na litici. Nastane poplava, potok nahrupi na tu kuću, ali je ne može pokrenuti, jer je dobro sagrađena. A onaj koji ču, a na izvrši, sličan je čovjeku koji sagradi kuću na zemlji bez temelja. Navali na nju potok i ona se smjesta sruši i velika bijaše ruševina te kuće.

-Biblija, Luka 6.47-49
(Biblija, Stvarnost, Zagreb 1969. , stranica 990)

Iz naših arhiva

BLAŽENSTVO ISTINSKOG SEBSTVA – ĀTMAN PREDSTAVLJA PRAVU SLOBODU

UNUTARNJA ČISTOĆA PRESUDNA JE ZA TRAŽITELJA NA DUHOVNOM PUTU

Da bi čovjek prepoznao Brahmana, on mora shvatiti prirodu onoga što nadilazi vrijeme. Vrijeme troši tijelo. Bog sâm je onaj koji iscrpljuje vrijeme. Zato su Vede objavile „Vrijeme je bespomoćno protiv onih koji su potražili utočište u Gospodu vremena“.

Radosti i tuge čovjeka, veselje ili patnja ne ovise o vremenu. Oni se temelje na ljudskom djelovanju. Vrijeme nema rođaka ni prijatelja. Vrijeme nije podređeno nikomu. Svi su podložni vremenu. Zato, ako netko treba spoznati Boga, koji je Gospod vremena, potrebno je izvršiti Njegove naloge. Bog gleda s ljubavlju samo na takve osobe.

U vezi s tim, Gīta je opisala osobine poklonika koji je drag Gospodu:

*Meni je drag onaj poklonik koji je oslobođen želja,
Koji je čista uma i tijela,
Koji je odlučan, bezbrižan,
Oslobođen tuge i koji je odbacio osjećaj kako je on taj koji nešto čini.
(Anapekshah Shuchir-Dakshah,
Udhaseeno Gatavyathah,
Sarvarambha Parityagee,
Yo Madbhaktah Sa Me Priyah)*

Istinsko značenje djelovanja bez želja

Anapekshah: U ovome svijetu, čovjek, sa svojim tijelom, osjetilima i umom, ne može biti slobodan od želja. No, kako će se osloboditi od očekivanja –

anapekša? Kada provodi djelovanja, smatrajući sebe kao onoga tko provodi djelovanje, djelovanja postaju okovi koji ga vežu. Sva djelovanja, koja se provode s osjećajem da su namijenjena za ponudu koja će ugoditi Bogu, ne vode do vezanosti. One postaju djelovanja bez želja – *anapekshah*. Potrebno je prepoznati kako postoji božansko načelo u svim bićima koje provodi sva djelovanja uz pomoć ljudskih bića kao instrumenata. Tako dugo dok čovjek sebe smatra onim koji čini i uživa, on ne može izbjeći posljedice svojih djelovanja.

Kada čovjek smatra određeni komad zemlje svojim, ljetina koja je uzgojena na toj zemlji pripada njemu. Gīta uči tomu da, ako su djelovanja provedena kao ponuda Bogu, ona postaju djelovanja „bez želja“. Čovjek se rodio da bi izvršavao svoje dužnosti, a ne da bi uživao u moći i branio svoja prava. Kada netko izvršava svoju dužnost, pravo dolazi sâmo po sebi. Ljudi se danas bore za svoja prava i zaboravljaju svoje dužnosti. Zato, na prvome mjestu, izvršavajte svoje dužnosti. Kroz dužnost čovjek spoznaje Boga.

Unutarnja čistoća presudna je za sve duhovne tražitelje

Shuchih: Ovo se odnosi na čistoću. Nije dovoljno samo da tijelo bude čisto. Unutarnja čistoća je neophodna. Ovo drugo je, u stvari, potrebnije od onog prvog. Za ispravno uživanje u svim stvarima potrebna je čistoća uma. Sva posvećena djela koja provodite u vanjskome svijetu, ako ne posjedujete čistoću uma i srca, sva su ona bezvrijedna. Hrana koja je kuhana u posudi koja nije emajlirana, bit će pokvarena čak i ako su sastojci dobri. Isto tako, u posudi srca, nutrinu je potrebno pročistiti putem ljubavi – *prema*. Tada će sve što osoba konzumira biti cjelovito. Zato je čistoća od presudne važnosti za sve duhovne tražitelje, bez nje sva ljudska djelovanja postaju okaljane. Djelovanja provedena s nečistim srcem mogu postići samo neželjene ishode. Kakve god dobre ishode želite osigurati u vanjskom svijetu, temelj je unutarnja čistoća.

Dakshah: Ovo se odnosi na određenost koja je potrebna da bi se postiglo bilo što. Potrebno je imati unutrašnju snagu i odlučnost da bi se postiglo ono što želimo, bez obzira na to kakve se prepreke našle na putu. Da bi se ispunio bilo koji sveti zadatak, potrebno je posjedovati odlučnost. *Dakshah* određuje tu odliku nepokolebljive odlučnosti kod poklonika.

Udhaseenah: Onaj na kojeg ne djeluje ništa što se događa. To znači da bi čovjek u potpunosti trebao biti oslobođen sebičnosti. Provođenje svojih dužnosti mora smatrati kao samu svrhu svoga postojanja. Ljudsko tijelo posljedica je prošlih djelovanja. Čovjek je za svijet vezan svojim djelovanjem. Tijelo je ono što je potrebno na prvome mjestu da bi se provodilo ispravno djelovanje – *dharma*. Nevezan na slavu ili pokudu, ne tražeći moć ili položaj, čovjek bi svoje dužnosti trebao provoditi nesebično. Nemojte biti pomućeni nikakvim drugim stvarima koje bi trebalo uzeti u obzir osim vaše dužnosti. Radilo se o političkoj organizaciji ili o nekim osobnim stvarima, ili od stvarima od nacionalnog interesa, vi biste trebali djelovati u skladu s nalogima vaše savjesti ne obazirući se ni na što drugo. Odvažnim vođom može se postati samo ako se dužnosti provode u ovome duhu. Sva djelovanja moraju biti provedena u duhu služenja. Samo onaj tko služi je primjeren postati vođom. Čovjek koji traži položaj, može li on biti čista srca? Ne. Zaboravljajući moć i položaj, usredotočujući se samo na svoje dužnosti, čovjek bi se trebao uključiti u djelovanje. To je istinska značenje riječi *udhaseenah*.

Djelujte u sadašnjosti kako biste se oslobodili mentalne tjeskobe

Gathavyathah: *Vyathah* se odnosi na tjeskobu u umu. Ne uspijevajući se othrvati mentalnoj tjeskobi, čovjek je potpuno zbunjen. Čovjek ima sklonost promišljati o prošlosti. Od kakve je koristi brinuti o onome što se dogodilo? Niti bi trebalo brinuti o budućnosti koja je nepoznata i nesigurna. Imajte na umu samo sadašnjost. To je način da se oslobodite mentalne tjeskobe – *gathavyathah*. Sadašnjost je proizvod prošlosti, a roditelj budućnosti. Kada djelujete ispravno u sadašnjosti, budućnost će se pobrinuti sama za sebe. Činite ono što je odgovarajuće za sadašnji trenutak. Ako nema očekivanja, neće biti ni razočaranja.

Sarvarambha Parityagee: To znači, ne ostavljajmo prostora razmetanju u bilo čemu što poduzimamo. Svijet je danas uronjen u razmetanje i egoizam. Od kakve je važnosti ako vas svijet slavi ili vas osuđuje? Na primjer, zašto bi poklonik trebao prikazivati svoju predanost da bi stekao odobravanje drugih? Njegova predanost treba služiti da bi ugodio Gospodu, a ne da bi dobio odobravanje svijeta. Na duhovnom putu, ono što je važno jest unutarnja radost koju doživljavate. To je ključ do zadovoljstva samim sobom. *Sarvarambha Parityagee* znači da onoga tko čini ne privlače osjećaji činjenja u onome što čini, tako da je samo poklonik koji ima ovih šest odlika drag Gospodu. Takvog poklonika Gospod voli. S druge strane,

šest čovjekovih neprijatelja uništavaju njegov život. Oni su: pohlepa, ljutnja, zabluda, pohlepa, ponos i zavist.

Utjelovljenja ljubavi!

Nova godina stiže redovito, godinu za godinom. No, imate li vi neke nove misli? Ne negujete li vaše stare, pogrešne zamisli? Njih je potrebno odbaciti da bi se stvorio prostor za nove, svete i uzvišene misli. Od kakve je koristi proslava Nove godine ako ne promijenite vaše stare načine mišljenja i ponašanja? Iskoristite na ispravan način vrijeme koje je istodobno i dragocjeno i sveto. Nemojte se upuštati u beskorisna ogovaranja. Razvijte vrline kao što su suosjećanje, ljubav i sklonost. Djelujte kao svoj vlastiti nadzornik i ispravljajte se kažnjavanjem samih sebe. Na ovaj jednostavan način možete nadzirati vaš lutajući um i vašu ljutnju. Štoviše, pouzdajte se u Boga.

-Izvadci iz Bhagavānovih novogodišnjih govora

MOJE PUTOVANJE SAIJU

C. Prusty

Svami je rekao: „Vi ste donijeli samo gospodara - jagannāth, vi ste donijeli samo kipove.” Tada je, s dobrohotnim osmijehom, pokazujući na sebe, On objavio: „Gospodar – jagannāth je ovdje!” Moja se kosa diže u zrak od uzbuđenja čak i sada kada pomislim na taj trenutak. On je zaista gospodar – jagannāth – Gospod univerzuma koji je tako suosjećajno poprimio „ljudski okvir“ da bismo Ga mi mogli dotaknuti, doživjeti Ga i voljeti Ga da bi naša srca bila zadovoljna.

Moja je majka bila predana poklonica Gospoda Venkatešvare iz Tirupatija. Zbog njezinog poticanja sjećam se kako sam posjetio Tirupati čak nekoliko puta tijekom '70-tih godina. Ja sam jako cijenio moju majku i njezina je riječ bila za mene zakon. Po njezinoj želji, Gospod Venkatešvara je krasio oltar u našem domu nakon moga vjenčanja. Moja predanost Gospodu Venkatešvari bila je iskrena i postojana.

Sai ulazi u moj život

Moj prvi posjet Puttaparthiju dogodio se 1979. godine. Prije nego što se vratim na to, moram s vama podijeliti nešto iz studentskih dana što je postavilo pozornicu za ovo poglavlje moga života. Bilo je to negdje 1977. - 78. godine kada me je jednoga jutra gospodin Biswanath Pradhan, moj dragi prijatelj iz studentskih dana, zatekao u Hindustan Aeronautics Limited (gdje sam radio) po nekom službenom poslu. Nakon što smo završili razgovor o stvarima vezanima uz tvornicu, gospodin Pradhan me je odjednom upitao: „Prusty, jesi li ti čuo za Sai Babu?” Ja sam odmah odbacio zamisao i kazao: „Ja ga ne poznajem i nisam za njega zainteresiran. Za mene je Bog Gospod Venkatešvara iz Tirupatija. To mi je kazala moja majka. Žao mi je. Ja ne želim biti odvučen bilo kojim drugom Bogu ili duhovnom učitelju – *guru*.” No, gospodin Pradhan je bio ustrajan. Nastavio je govoriti o tome kako je Sai Baba božansko biće i kako te Sai bhajani ispunjavaju mirom i blaženstvom i tako dalje. Prije nego što smo se rastali, on je stavio u moju ruku fotografiju Babe. Dakle, s velikom odbojnošću prihvatio sam fotografiju samo zato što je Pradhan bio dobar prijatelj. Iz poštovanja prema njemu stavio sam Babinu fotografiju u kut našeg oltara kod kuće.

Ponovno, zbog njegovog poziva, ja sam tu i tamo prisustvovao pjevanju Sai bhajana. Pradhan iz studentskih dana, koji je običavao rasipati vrijeme i novac na zabavu i društveni život, bio je sada u potpunosti drugi čovjek. Njegova je kuća bila gotovo kao hram, u njegovoj radnoj sobi nije bilo namještaja, samo madrac i velike Babine slike. On bi isto tako sve svoje slobodno vrijeme, izvan radnog vremena, provodio u meditaciji. Taj zaokret od 180° i transformacija u njemu za mene su bili prilično iznenađenje. Promatrajući kako se Pradhan značajno promijenio nabolje, bio sam potaknut pitati se ne postoji li zaista nešto posebno u vezi sa Sai Babom.

Videnje kozmičkog oblika

Tijekom toga vremena imao sam priliku vidjeti pojavu vibhutija i nektara u kući poklonika u našem rodnom gradu. To je bilo previše nevjerojatno. Kao slučajno, njegovo je ime bilo Vibhuti Raju. Jednoga mi je dana on rekao kako planira putovanje na jug Indije sa skupinom ljudi, minibusom. Nisam bio pretjerano zainteresiran pridružiti im se zato jer sam vidio većinu mjesta koja su se

nalazila na njihovom planu puta, ali kada je spomenuo da će se zaustaviti i u Puttaparthiju, počeo sam se zanimati. Do sada sam već bio radoznao vidjeti tko je taj Sai Baba. S tom sam grupom po prvi put došao u Puttaparthi.

Bio je posljednji dan proslave Dasare, Vijaya Dasami, 1979. godine. Dvorana Poornachandra bila je prepuna poklonika. Jedva mi je uspjelo ući u dvoranu. Iako sam ušao unutra s puno poteškoća, ništa nisam mogao vidjeti zato jer su ispred mene bili visoki ljudi. Konačno sam smislio plan. Otišao sam i stajao na samom kraju dvorane leđima uza zid. Sada sam mogao vidjeti što se događalo, a nitko mi nije mogao prigovarati. Uskoro su počeli završni obedi – *pūrnahuti* u okviru Veda Purusha Saptaha Jnana Yajne.

Kako mi je sve to bilo novo, nastojao sam samo promatrati i shvatiti što se događa. Bilo je puno prinosa koji su se ubacivali u vatru. Svami je Svojim rukama radio kružne pokrete iznad plamena kada je iz Njegovih ruku nešto palo u žrtvenu vatru. Nakon završnih prinosa u žrtvenu vatru, Svami je podignuo Svoje ruke i okrenuo se prema muškoj i ženskoj strani da bi ih blagoslovio. Ono što sam vidio nakon toga u potpunosti me zapanjilo. To više nisu bile Njegove ruke. Ja sam, u stvari, u Njegovim rukama vidio različite likove bogova i božica – Rāmā, Kršna, Venkatešvara, Śiva i drugi. Bilo je to viđenje kozmičkog oblika – *viśvarūpadarśana*, daršan Božjeg lika u svoj Njegovoj bezgraničnoj ljepoti. Stajao sam tamo ukočen. Bilo je to tako nevjerojatno!

Nakon što je Bhagavān napustio pozornicu, upitao sam osobu koja je bila pored mene što je vidjela u Babinim rukama. Čovjek je odvratio: „Samo ruke, što drugo?” To samo mi je dodatno potvrdilo zagonetnu božanskost Sai Babe. U stvari, postao sam tako uvjeren kao je On stvarno Krajnja Stvarnost da sam odmah nakon toga kazao svojoj supruzi: „Ja sam pronašao svojega Boga. Nema potrebe da idemo nikamo drugamo, od sada pa nadalje. Nema više ničega što bi trebalo postići. Baba je moje sve. Ja sam ispunjen.”

Gospod Jagannāth je ovdje!

U to sam vrijeme počeo graditi svoju vlastitu kuću u Odishi, obližnjem gradu koji je udaljen oko 40 kilometara. Sljedeći puta kada sam posjetio Puttaparthi, ponio sam pijesak s rijeke Chitravathi da bih ga stavio u temelje kuće. Nastanak tē kuće bilo je čudo sâmo po sebi. Dok sam počeo doživljavati nevidljivu

ruku Saija u svemu što je činio, vidljivi znakovi Njegove milosti bili su vibhuti i nektar koji su se pojavljivali na Njegovim slikama u mojoj kući. Ja sam znao da sam se dobro i sigurno našao pod Njegovom skrbi. Moj najstariji sin upisao je Njegov koledž 1987. godine. Od tada pa nadalje moja povezanost s Prasanthi Nilayamom postala je čak i snažnija. Dok su se Njegovi blagoslovi nastavljali na različite načine, jedan nezaboravan događaj zbio se u ljeto 1992. godine.

Gospodin K. C. Choudhury, stariji član našeg Sai centra, imao je božanski poticaj jednoga dana da ponudi Bhagavānu svete kipove Trojstva koji krase svaki dom u Odishi – Gospoda Jagannātha, Gospoda Balabhadru i Majku Subhadru. Bila je to velikodušna zamisao i ja sam bio sretan što sam bio odabran biti dijelom skupine koja će to provesti u djelo. Prvi je zadatak bio pronaći stablo neema koje će biti prikladno za izradu kipova. Kipovi tih bogova u svetom hramu u Puriju uvijek su izrađeni od neema. Pretražio sam cijelo područje općine HAL tražeći pravo stablo. Prilično je zanimljivo kako je moja potraga završila u mojem dvorištu. Naša je kuća bila prostrana, s vrtom s tri strane, a ispred je bilo stablo neema koje je prvih osam metara izraslo na neobičan način, kao stup. Dok smo se mi uvijek pitali zašto je izraslo takvo, nismo ništa znali o tome kao je to u stvari božanski blagoslov koji čeka da se otkrije.

U svečanoj prigodi Sri Rama Navamija 1992. godine stablo je bilo posječeno uz pjevanje bhajana i Veda. I kipar je bio Saijev poklonik koji se posvetio poslu s velikom predanošću i završio ga do rujna 1992. godine. Kipovi su nakon toga bili dopremljeni u velikoj povorci, od njegove kuće do Saijevog hrama u našem gradu. Uskoro je skupina od 33 Sai poklonika krenula prema Prasanthi Nilayamu noseći Trojstvo da bi ga položili pred Bhagavānova Lotosna stopala.

Kada smo stigli u Prasanthi Nilayam, smjestili smo kipove u prostoriju u prizemlju i molili Bhagavāna da nas primi. Prva tri dana prošla su u molitvi, a da od Njega nije bilo nikakvog odgovora. Neki od članova skupine vratili su se jer nisu mogli duže čekati. Bhagavān nas je pozvao četvrtog dana. Osamnaest nas bilo je s Njim toga jutra u sobi za razgovore. To je bio dan koji će crvenim slovima biti zapisan u mojem životu – 11. rujna 1992. godine. Kasnije je Bhagavān pozvao samo četvoricu nas, glavne članove skupine, u dvoranu Poornachandra. Kada smo Bhagavānu ponovno prenijeli naše molitve, On je upitao: „Što ste to donijeli?”

„Gospoda Jagannātha, Gospoda Balabhadru i Majku Subhadru, Svami”, odvratio sam.

Svami je rekao: „Vi niste donijeli Jagannātha, vi ste donijeli samo kipove.” Tada je, s dobrohotnim osmijehom pokazujući na Sebe, On objavio: „Gospodar – jagannāth je ovdje!” Moja se kosa diže u zrak od uzbuđenja čak i sada kada pomislim na taj trenutak. On je zaista Gospodar – *jagannāth* – Gospod univerzuma koji je tako suosjećajno poprimio „ljudski okvir“ da bismo Ga mi mogli dotaknuti, doživjeti Ga i voljeti Ga da bi naša srca bila zadovoljna.

Bhagavān je nakon toga dozvolio da ti kipovi budu trajno smješteni u Sanathana Samskruti muzeju. Do današnjega dana poklonici mogu vidjeti to sveto Trojstvo u ovom prekrasnom obliku koje izdaleka izgleda kao veličanstveni Sanathana Dharma hram.

-gospodin C. Prusty stariji je inženjer i služi u Sri Sathya Sai središnjoj zakladi u Prasanthi Nilayamu

Sjaj božanske slave

DARŠAN NA PUTU U BADRINATH

U travnju 1966. godine poželio sam otići na hodočašće i posjetiti sveti hram u Badrinathu, zajedno s mojim ocem i članovima obitelji. Prvo sam otišao u Puttaparthi i uputio molitve za Bhagavānovu dozvolu i blagoslove da bih krenuo na put. Bhagavān je jako ljubazno dao Svoju dozvolu i kazao kako će me Njegova milost pratiti tijekom cijelog putovanja u Badri i da će mi On tamo pružiti daršan.

Naše putovanje iz Delhija u Badrinath odvijalo se u dva automobila kojima smo krenuli iz Delhija. Sve do Rishiksha cesta je bila dobra i ravna jer smo se kretali nizinskim područjem. Nakon toga, nastavljala se uska i opasna Ghat cesta na kojoj je u to vrijeme bio dozvoljen samo jednosmjerni promet, a i to samo u koloni. Ni ja niti vozači iz Delhija nismo bili upoznati s pojedinostima o tim ograničenjima i formalnostima koje je trebalo uzeti u obzir.

Prvog dana, nakon što smo napustili Rishikesh, mogli smo putovati u koloni samo do Srinagara i tamo smo se morali zaustaviti tijekom noći. Vrlo nerazborito pomislili smo da, ako napustimo Srinagar rano ujutro prije nego što krene bilo koji drugi promet, moći ćemo prevaliti razdaljinu do Joshimatha prije podneva toga dana i izbjeći kretanje u polaganoj koloni u kojoj bi nam trebao cijeli dan da stignemo na to mjesto. Imajući to na umu, napustili smo Srinagar oko 6 sati ujutro i vozili prema Joshimathu. Nigdje na cesti nismo naišli ni na jedno drugo vozilo. Na dva ili tri mjesta nalazile su se kontrolne točke, čuvari su nam rukama pokazivali određene znakove kao da nam žele kazati da se zaustavimo i vikali su nešto na hindiju, no naši su vozači nastavili vožnju bez zaustavljanja. U mojem manjkavom poznavanju hindija, mislio sam kako su stražari i vozači samo međusobno razmijenili nekoliko uljudnih riječi.

Oko 8.30 sati, kada smo prešli oko 30 kilometara od Srinagara, stigli smo do malenog naselja gdje smo naišli na barikadu koja je bila postavljena preko ceste, a koja je, kao što smo kasnije saznali, bila postavljena na brzinu da bi se zaustavili naši automobili. Okupio se i velik broj policajaca. U trenutku kada su se naši automobili zaustavili, glavni dužnosnik, niži inspektor, prišao je i upitao imamo li posebnu dozvolu za korištenje automobila na cesti toga dana i zašto se nismo zaustavili na prethodnim kontrolnim točkama usprkos tomu što su nam to stražari posebno kazali da trebamo učiniti. Na moju sreću, niži inspektor je znao engleski. Objasnio sam mu da ne znamo hindi i da nismo ispravno razumjeli ono što su nam čuvari govorili te da isto tako nismo znali da je potrebna neka posebna dozvola za korištenje ceste toga dana.

Imao sam sobom pismo koje mi je dao glavni državni ministar obrane, obranu za zapovjednika vojnog odsjeka u Joshimathu, u kojem se od njega traži da mi pruži svaku pomoć. Pokazao sam pismo nižem inspektoru i on je bio zadovoljan našom dobrom namjerom. Objasnio mi je, vrlo ljubazno, kako je cesta zatvorena za promet tijekom cijelog dana i da mogu proći samo vozila koja su imala posebnu dozvolu. Nije bilo dozvoljeno čak ni kretanje kolone. Razlog je bio taj što je dio ceste između Joshimatha i Badrinatha savezni ministar obrane trebao svečano pustiti u promet sljedećega jutra te se provode sigurnosne mjere i sve ostalo vezano uz njih. Nakon što smo ga pitali tko je ovlašten za izdavanje posebne dozvole, on je kazao kako ju je trebalo ishoditi kod okružnog magistrata u Srinagaru prije nego što smo napustili to mjesto i da je jedini drugi službenik, koji

je imao ovlasti izdati takvu dozvolu, policijski dužnosnik koji je u rangu iznad inspektora u Chamoliju, oko 60 kilometara dalje prema Joshimathu. Niži nam je inspektor isto tako rekao, jako obzirno, kako trebamo izići iz automobila i provesti ostatak dana kao i cijelu noć na tome mjestu, zato što on nema ovlasti da nam dopusti korištenje ceste, čak ni da bismo se vratili natrag u Srinagar jer bi i to predstavljalo kršenje pravila. Njemu je općenito bilo jako žao zbog našeg neugodnog položaja, ali nije bilo u njegovoj moći da nam pomogne kako bismo se iz toga izvukli.

Nije bilo znakova nikakvog čistog mjesta u naselju ili u njegovoj okolini, čak ni najprljavije čajane. Izgledi su bili da ćemo provesti cijeli dan i hladnu noć bez hrane i krova nad glavom. Bila je to neugodna situacija koja je u nama razvila malodušnost. Moje su misli, sasvim prirodno, krenule prema Bhagavānu, poslao sam Mu mentalni S.O.S. za Njegovu pomoć! A ona je došla prilično brzo, na najneobičniji način. Niži nam je inspektor izrazito kazao kako se ne očekuje da će bilo koji stariji policijski dužnosnik toga dana proći tim putem jer je svatko u policiji bio jako zaposlen vezano uz pripreme za svečanost otvaranja. No, odjednom, gotovo u istom trenutku kada sam pomislio na Babu, začuo se zvuk automobila koji je stizao prema naselju iz smjera Joshimatha. U trenu je bilo moguće vidjeti džip koji je doslovno letio. Stigao je do znaka za zaustavljanje postavljenog pored barikade. Niži inspektor i svi policajci požurili su prema njemu, pozdravili i stajali oko njega u stavu pozornosti. Žustar i visok dužnosnik iskočio je iz džipa. Niži je inspektor razmijenio s njim nekoliko riječi, a nakon toga ga je doveo do mene i predstavio ga kao policijskog dužnosnika koji je u rangu iznad inspektora – onog dužnosnika koji je ovlašten izdati posebnu dozvolu! „Policijski dužnosnik koji je iznad ranga inspektora“ razgovarao je sa mnom kao da se ispričava zbog toga što je stigao kasno i zbog neugodnosti koje smo zbog toga prošli. Dozvolu je trebalo izdati u pisanom obliku, a to je bilo moguće učiniti samo u njegovom uredu u Chamoliju te ju je zatim bilo potrebno i ovjeriti službenim pečatom. No, on je odbacio sve te formalnosti. Napisao je posebnu dozvolu na običnom komadu papira, dajući dozvolu da naša dva automobila toga dana nastave putovanje cestom sve do Badrinatha.

Iskreno mi je kazao kako uopće nije imao nikakav raspored po kojem bi toga dana trebao doći na to mjesto, ali osjetio je iznenadnu potrebu da to učini. Nakon što mi je predao dozvolu, kazao je kako mora požuriti natrag u Chamoli, uskočio je

u džip i odvezao se čak i prije nego što sam mu mogao izgovoriti riječ moje duboke zahvale. Na trenutak sam samo ostao stajati, zapanjen, promatrajući džip kako se udaljava. Tada sam se pribrao. Nije li me Gospod u Puttaparthiju uvjeravao: „Ja ću ti tamo podariti daršan“!?

-iz članka suca V. Balakrishne Eradija u „Miracles of Divine Love, Vol. 1“

Forum bivših polaznika sveučilišta

BOŽANSKI PLAN

V. Praveen

Ništa se u ovom svijetu ne događa bez Božje volje. Božanski plan se ostvaruje na najdramatičniji način, ostavljajući obične smrtnike zbunjenima, dok se u isto vrijeme ostvaruje ono što se čini nemogućim. Svami nas, u Svojoj bezgraničnoj ljubavi, čini dijelovima Svoga božanskoga plana i pruža nam priliku da rastemo u našoj vjeri, a isto tako i da napredujemo na našem putovanju kako bismo Ga dosegli.

Božanski master plan se ostvaruje

Imao sam sreću da me je Svami odabrao kako bih sudjelovao u Njegovoj božanskoj misiji i priči. Nakon što sam završio studiranje na području bioznanosti, upitao sam Svamija koji je sljedeći korak. Svami je kazao kako bih trebao nastaviti studirati menadžment. Učio sam naporno tijekom zimskih praznika, a isto tako i tijekom ljetnih praznika i pripremao se izići na prijamni ispit za M.B.A. Na razgovoru mi je prorektor kazao da, budući da sam osvojio zlatnu medalju na području bioznanosti, Institut bi želio da nastavim dalje i steknem doktorat, a ne da se zaustavim na magisteriju iz poslovnog upravljanja (M.B.A.). Članovi komisije koji su provodili intervju, nisu bili raspoloženi slušati. Kada sam o tome razgovarao sa Svamijem, On se samo nasmijao i rekao: „Završi magisterij.” U mojoj kratkovidnosti nisam bio svjestan Njegovog plana i osjetio sam kako bi

prorektor moglo napraviti tako da ne poslušá Svamijevu zapovijed. Kako je vrijeme prolazilo, ja sam na to zaboravio i završio magisterij.

U srpnju 2001. godine, po završetku ljetnih praznika, Svami je zatražio od nekolicine nas da upišemo doktorat. Dok smo doticali Njegova stopala – *pāda namāskara*, On je rekao: „Ovo je privremeno. Ja ću vam kasnije dodijeliti jedan drugi posao.” U to su vrijeme mladići koji su završili doktorat imali prilike služiti VIP-ove (very important person – jako važna osoba), tako da smo mislili kako je Svami mislio na to. Proveli smo samo 15 dana u istraživanju kada je Svami poslao po nas. Kada smo stigli u sobu za razgovore, On je rekao: „Ja vas želim poslati u Sjedinjene Države na obuku u managementu. Hoćete li ići?” Kada smo na božansku zapovijed odgovorili s „da“, Svami je želio da dobijemo odobrenje od naših roditelja. Očito je kako je i njihov odgovor bio „da“. Bili smo malo nesretni jer smo morali otići iz Svamijeve blizine. Kako bi nas umirio, On je rekao da je to samo na tri mjeseca. To se sljedećeg dana produžilo na šest mjeseci.

Svami je od nas tražio da napišemo mali „ispit“ u Bangaloreu (Bengaluru). Kada smo razgovarali sa starijima koji su bili zaduženi za našu pripremu, saznali smo da su to GRE (Graduate Record Examination) i TOEFL (Test of english as foreign language – službeni ispit poznavanja engleskog jezika). Za osobu koja nije razmišljala ni o čemu drugome nego samo kako će služiti Svamiju, tu su riječi bile prilično strane. Svami nam je ponudio obilan doručak u mandiru i poslao nas je autobusom u 8 sati u Bengaluru. Bili smo smješteni u Sri Sathya Sai Gokulam i dobili smo upute da odemo u Time Coaching centar da bismo se pripremili za GRE ispit. Kada smo stigli u centar za obuku, savjetnik nas je pitao o našim planovima u Sjedinjenim Državama. Kada smo kazali da namjeravamo ići na jesenski semestar, on je kazao kako ne možemo polaziti njihov centar za obuku jer pripreme za polaganje GRE ispita zahtijevaju barem tri mjeseca pripreme te tri mjeseca samostalnog učenja i probnih ispita provjere. Ne znajući što učiniti, upitali smo ih kakav je postupak za polaganje ispita. Željeli su da im pokažemo naše putovnice. Kada smo im kazali da ih nemamo, oni su se nasmijali.

Otišli smo u ured za izdavanje putovnica da bismo se prijavili za žurno – *tatkal* izdavanje putovnica. Prijavljujući se, pokušali smo objasniti hitnost, ali bilo nam je rečeno kako ćemo za putovnicu trebati čekati 15 dana. No, Svami je imao druge planove. Službenik na izdavanju putovnica koji je obrađivao naše zahtjeve,

bio je premješten u Singapur i on je mislio kako je Baba učinio toliko toga za državu Karnataka izgrađivši bolnicu, tako da je i on želio učiniti nešto za Babu prije nego što napusti ured. Brzo je obradio zahtjeve za izdavanje i dao izraditi putovnice te nam ih predao u 16 sati, što je bilo rekordnih šest sati od podnošenja zahtjeva. Policijska provjera bila je napravljena 10 godina kasnije kada smo produživali naše putovnice!!

GRE ispit za pet dana

Stigli smo u Time Coaching centar potkraj sljedećeg dana, s putovnicama, na njihovo opće iznenađenje. Do sada su već imali priliku uvjeriti se u Saijeve moći. Oni su kazali kako možemo koristiti njihov centar za obuku, ali oni nas neće upisati jer su se bojali da bi mogli izgubiti ugled. 5. kolovoza određen nam je datum za polaganje GRE ispita, a to je bio 10. kolovoza, točno pet dana za napisati ispit. Kupili smo knjige za polaganje GRE ispita i pokušali riješiti prve probne testove, s pogubnim rezultatima. Sljedeća četiri dana zaključali smo se u naše sobe i pokušali pročitati opsežne GRE knjige. Za studenta bioznanosti matematika je veliki zahtjev, ali Svami je već učinio kako bih ju naučio tijekom pripreme za M.B.A. ispit!! Jeli smo jako malo hrane, ali uvidjeli smo kako nam jako teško samo pregledati knjige, a kamoli ovladati njihovim sadržajem. Sudbonosnog dana sa strepnjom smo ušli u dvoranu za polaganje ispita i nismo mogli vjerovati svojim očima kada su se rezultati pojavili na ekranu. Svami je riješio GRE za nas!!

TOEFL ispit bio je za mene još opasniji jer je moja vještina tipkanja bila tek početnička, do te mjere da sam razmišljao zar ti momci nisu mogli staviti tipke ABCD u jedan red tipkovnice!? Morao sam napisati esej od 1000 riječi na računalu izravno priključenom na internet (online). Svami je ponovno učinio čudo i mi smo dobili obavijest od sveučilišta da, budući da smo učili iz kniga i medija na engleskom, cijeli svoj život budemo izuzeti iz polaganja TOEFL ispita.

Kada smo se vratili u Parthi, Svami nas je pozvao zajedno s nekim starijim osobama i primijetio kako je On poslao ove mladiće da bi učili, ali oni su bili zaokupljeni samo uzimanjem hrane! On je zatražio da donesu vagu i i osobno provjerio moju težinu. Ja sam dobio pet kilograma tijekom pet dana! (Još se uvijek borim skinuti božansku težinu nakon tolikih godina vježbanja!!)

Ništa nije nemoguće kada Svami želi

Dana 15. Kolovoza, na Svamijev zahtjev, ispunili smo obrasce za prijavu koji su stigli običnom poštom i poslali ih ispunjene natrag običnom poštom na Loma Linda University u Kaliforniji, sveučilište koje je odabrao Svami iz velikog popisa sveučilišta. Isti prorektor koji mi je uskratio mjesto na magisteriju za poslovno upravljanje (M.B.A.) dao mi je pismo preporuke za ovaj tečaj. Svami ipak božanski poštuje administrativni sustav koji je stvorio. On je mogao prisiliti sveučilite da mi dodijeli mjesto magistra poslovnog upravljanja, ali želio je poštovati riječi prorektora koji mi je kazao da završim doktorat.

Iako su prijave za jesenski semestar završile u srpnju, Svami je ponovno izveo čudo. Sveučilište je prihvatilo naše prijave, odbor za prijam se sastao u vezi posebnog slučaja i odabrao nas. Loma Linda University je Sveučilište adventista sedmog dana koji vjeruju u vegetarijanski način prehrane, tako da su u okviru kampusa samo restorani s vegetarijanskom hranom čime je riješena velika zagonetka o raspoloživosti vegetarijanske hrane za nas u Sjedinjenim Državama.

Dana 1. rujna 2001. godine, po Svamijevom nalogu, podnijeli smo zahtjev za izdavanje vize putem posrednika u Bengaluru, što je bio uobičajeni postupak za pribavljanje vize. Zahtjevi su bili poslani u Chennai i mi smo dobili obavijest o 12. rujnu kao datumu određenom za razgovor. Svami je u međuvremenu produžio trajanje tečaja od šest mjeseci na godinu dana. No, tečaj na koji smo se mi prijavili bio je dvogodišnji tečaj za stjecanje naslova magistra iz područja Javnog zdravstva i Administriranja zdravstvene zaštite, kao glavnoga područja. Svami nas je blagoslovio i poslao u Chennai na razgovor za ishodenje vize. U Chennai smo stigli 9. rujna navečer. Kada smo gledali vijesti, tornjevi blizanci u Sjedinjenim Državama su se rušili. Veleposlanstvo je sljedećeg dana bilo zatvoreno i mi smo dobili raspored za razgovor 13. rujna. Raspoloženje koje je vladalo u veleposlanstvu bilo je ispunjeno strahom i ljutnjom. Naš je zahtjev bio odbijen jer nismo imali stipendiju sveučilišta, a isto tako nismo podnijeli dokaze o financijskom stanju naše obitelji. Do tada je Svami stvorio Svoj plan kako da nas pošalje u Sjedinjene Države i da bi s time bio upoznat cijeli svijet. On je to objavio velik broj puta u Svojim javnim obraćanjima i govorima koji su putem časopisa Sanathana Sarathi preneseni cijelom svijetu. Željeli smo pobjeći da bismo

izbjegli loš publicitet. Kada je Svami bio upoznat s našim neugodnim položajem, On se nasmijao i kazao: „Oni će dobiti vizu u 15 sati“.

Sljedećeg dana, uz pomoć veza u Vladi države Karnataka, imali smo susret s voditeljem marketinga u veleposlanstvu Sjedinjenih Država. On je sa žaljenjem kazao kako smo se trebali obratiti izravno njemu i da je sada nemoguće promijeniti odluku službenika koji izdaje vize za sljedećih šest mjeseci. Pokušali smo dobiti preporuke od Vlade države Tamil Nadu, bez ikakvih rezultata. U tom su trenutku službenici veleposlanstva Sjedinjenih Država stupili u vezu s glavnim tajnikom glavnog ministra države Tamil Nadu u vezi sastanka kako bi se pojačale mjere sigurnosti oko njihove zgrade. Njegove su prve riječi bile: „Odobrite vize Sathya Saijevima ljudima i dođite k meni na sastanak.“ Po prvi put vize su dostavili službenici veleposlanstva osobno, u 15 sati, dana 17. rujna 2001. godine, u našu hotelsku sobu. Za Saiju ne postoji „nemoguće“!!

Istoga smo dana dobili mjesto na letu iz Singapura u Los Angeles, tako da smo u žurbi spakirali svoje kovčege i krenuli u zračnu luku. No, rezervacije za naš let za Singapur nisu bile potvrđene. Tajnoviti su Saijevi načini. Jedan od članova Sai organizacije bio je osobni liječnik predsjednika Singapore Airlinesa, tako da smo dobili putnu kartu upućenu putem faxesa, a original karte trebali smo podignuti na istom letu na koji smo se trebali ukrcati (u to vrijeme rezerviranje avionskih karata putem računala, online, nije bilo moguće). Službenik zrakoplovne kompanije premjestio nas je u poslovni odjel vidjevši da je kartu izdao sâm predsjednik.

Kada smo došli upisati se na sveučilište po našem dolasku u Los Angeles, naš akademski savjetnik rekao nam je kako je to tečaj koji traje dvije godine. No, zahvaljujući Svamijevoj milosti, sveučilište nam je dozvolilo da diplomiramo iste godine, čak i prije no što smo završili diplomski rad. Svami nam je poslao odijela za svečanost podjele diploma koja su bila naručena posebno za nas. Nakon što smo završili svoj diplomski rad, stigli smo u Puttaparthi 16. rujna 2002. godine, jedan dan prije nego što se napunila cijela godina. Kada smo stigli u Puttaparthi, Svami nas je čekao na maloj terasi pred ulazom. Primio nas je govoreći: „Kazao sam vam da ćete se vratiti unutar godine dana.“

Tijekom cijelog ovog putovanja, Svami nam je pružio nemoguće okolnosti i učinio sve mogućim u Njegovom vlastitom božanskom stilu dajući nam poruku da sa Svamijem ne postoji ništa što bi bilo nemoguće. Sa Saijem, mi smo junaci, bez Saija, mi smo ništice (igra riječi u engleskom jeziku - heroes i zeroes). Ništice (0) imaju vrijednost samo kada se „1“ nalazi ispred njih. Tako da, ako stavimo Saija ispred sebe kao našu lokomotivu i pogonski stroj, nije potrebno brinuti o našem putovanju. On je naše odredište. On je naše putovanje. On je naš pogonski stroj i On je naš vozač – *sārathi*!!

-autor služi u Sri Sathya Sai institutu za više medicinske znanosti u Whitefieldu, Bengaluru, kao posebni pomoćnik ravnatelja

PROSLAVE U PRASANTHI NILAYAMU

Izvješće

10. SVJETSKA KONFERENCIJA

Nakon svečanog otvaranja 10. Svjetske konferencije u dvorani Instituta ujutro 25. studenog 2015. godine (o čemu smo izvijestili u prošlom broju), tri su se govornika obratila okupljenima i podijelila svoja osobna iskustva o transformaciji putem ljubavi. To su bili: dr. Phil Gosselin iz Sjedinjenih Američkih Država, sutkinja Isabella Chu iz Hong Konga i gospodin Kevin Francis iz Australije. Jutarnji je dio završio glazbenom izvedbom poklonika iz Dominikanske Republike.

Poslijepodne je usporedno održano devet radionica tijekom dva skupa na prostoru Sri Sathya Sai natkrivenog stadiona na kojima se raspravljalo o različitim vidovima duhovnosti, uzornom vodstvu, osobnoj duhovnoj vježbi – *sādhanā* i aktivnostima Sathya Sai međunarodne organizacije (SSIO). Teme koje su odabrane omogućavale su delegatima da duboko urone u temu konferencije, njezino značenje u svakodnevnom životu i praktičnoj primjeni.

Program koji je održan 26. studenog 2015. godine, započeo je produhovljenom izvedbom poklonstvenih pjesama i tematskom pjesmom „Ljubav je izvor, put i cilj“. U svojem glavnom obraćanju, dr. William Harvey, član Prasanthi Vijeća, podsjetio je delegate na neizmjernu moć Bhagavānovog imena i

naglasio kako bi Sathya Sai centri trebali predstavljati univerzalnost Babinih učenja. Nakon toga su slijedili govori koje su održale dvije govornice. Prva je bila gospođica Kayoko Hira iz Japana koja je govorila o tome kako je Bhagavān, izvorište ljubavi, doveo do transformacije njezinog života. Gospođica Raksha Mahtani iz Španjolske je nakon toga podijelila poticajne priče iz svojih iskustava u poučavanju djece ljudskim vrijednostima. Treći je govornik bio dr. Veeru Mudigonda iz Ujedinjenog Kraljevstva koji je naglasio važnost vjere i pozvao sve da slijede Učitelja i Njegove božanske zapovijedi. Posljednji je govornik bio gospodin Sergio Espindola iz Brazila koji je potaknuo sve tražitelje na duhovnom putu da se pokušaju sjediniti s Bogom još u ovom životu.

Slijedila je sesija rezervirana za postavljanje pitanja i odgovore u kojoj su članovi Prasanthi Vijeća i ravnatelji Sri Sathya Sai svjetske zaklade pružili dragocjene uvide i vodstvo o duhovnim, praktičnim i organizacijskim stvarima dok su odgovarali na pitanja delegata. Kratki prikaz video snimke Bhagavānova govora tada je podsjetio delegate da ne postoji duhovna vježba koja bi bila viša od nesebičnog služenja. Delegati iz Brazila predstavili su vesele portugalske poklonstvene pjesme, dok su ruski poklonici izveli tri skeča o ljubavi i služenju. Poslije podne su se poklonici podijelili u skupine i sudjelovali u radu devet radionica na razne teme konferencije.

Sathya Sai međunarodni program vodstva za mlade

Svečanost dodjele diploma održana je 27. studenog 2015. godine u dvorani Instituta tijekom koje je 43 mladih iz 34 zemlje dobilo priznanje za završeni Tečaj vodstva za mlade. Sathya Sai međunarodni program vodstva za mlade – Sathya Sai International Youth Leadership Programme – SSIYLP razvijen je tijekom 2014. godine da bi se osigurala standardizirana obuka mladih o vodstvu temeljena na Bhagavānovm učenjima. Područja na koja se tečaj usredotočio uključivala su život Bhagavāna Babe i Njegova učenja, pregled i djelovanje Sathya Sai međunarodne organizacije (SSIO), Bhagavānova učenja o vodstvu, izazovi s kojima se suočavaju mladi, komunikacija ispunjena ljubavlju, dinamika timova i projektni menadžment.

Odluke konferencije

Poslije podne 27. studenog 2015. godine odluke konferencije predstavljene su u Sai Kulwant dvorani. Tê točke djelovanja, preporuke i smjernice pomoći će,

ne samo Sai poklonicima, već svim tražiteljima na duhovnom putu i novopridošlima da spoznaju puni potencijal učenja Sathya Sai avatara i božanskog vodstva. Odluke konferencije razrađene su za sljedećih devet važnih područja provedbe: Uzoran Sathya Sai centar, Vodstvo u Sathya Sai međunarodnoj organizaciji, Obrazovni programi, Uloga žena u Sathya Sai međunarodnoj organizaciji, Uloga mladih u Sathya Sai međunarodnoj organizaciji, Uravnoteženje između obitelji, karijere i Sathya Sai međunarodne organizacije, Izlazak u javnost, Djelotvorna komunikacija ispunjena ljubavlju u okviru Sathya Sai međunarodne organizacije i Nesebično služenje.

Glazbeni i kulturni programi

Popratno, uz 10. Svjetsku konferenciju, ponuđeni su neki odlični glazbeni i kulturni programi u izvedbi studenata i delegata iz raznih zemalja, navečer, u Sai Kulwant dvorani. Prvi program, predstavljen 25. studenog 2015. godine, bio je tradicionalni ples s Tajlanda o životu Gospoda Buddhe kojeg su predstavili studenti koji polaze Sathya Sai školu na Tajlandu.

Taj prekrasan ples studenata nastavili su derviši koji se vrte i to svojom prezentacijom poznatom kao Sema. Oni su prikazali čovjekovo tajnovito putovanje tijekom duhovnog rasta. Meditativni ples kojeg su predstavili poklonici iz Turske, uz pratnju produhovljene glazbe u izvedbi glazbenika na tradicionalnim instrumentima, bili su izuzetan doživljaj vrhovne smirenosti koja je sve preselila na višu razinu.

Prva točka programa održanog 26. studenog 2015. godine bila je predstava pod nazivom „Svami je najsigurnije mjesto“. Izveli su ju poklonici iz Meksika i zemalja Srednje Amerike. Predstava je prikazala kako je moguće razviti sklad u obitelji ako je jedan njezin član Svamijev poklonik koji ima čvrstu vjeru u Njegovu božanskost.

Poklonici iz Dominikanske Republike, Brazila i Azarbajdžana nastupili su nakon toga i predstavili tri odlična programa poklonstvene glazbe na svojim jezicima. Tri skupine glazbenika i pjevača, odjeveni u narodne nošnje, na produhovljen način izveli poklonstvene pjesme i predstavljali prizor čistoće i elegancije.

HODOČAŠĆE POKLONIKA IZ SRIKAKULAMA

Više od 1200 poklonika, među kojima su bili i studenti, stiglo je iz okruga Srikakulam u državi Andhra Pradesh na dvodnevno hodočašće u Prasanthi Nilayam od 12. do 13. prosinca 2015. godine. Tijekom oba dana oni su vodili bhajane u Sai Kulwant dvorani, a 13. studenog 2015. godine studenti, koji polaze Sri Sathya Sai Vidya Vihar u Ramakrishnapuramu u Srikakulamu, izveli su predstavu s plesnim točkama pod nazivom „Prema Batalo Sai Tarakalu – Saijeva djeca na putu ljubavi“. Temeljena na učenjima Bhagavāna, predstava je podcrtala značenje puta ljubavi za otkupljenje čovjeka te mir i sreću u svijetu. Raznovrsnost melodioznih pjesama i plesova u izvedbi djece pridonijela je bogatstvu predstave.

NOVOSTI IZ SAI CENTARA

SJEDINJENE AMERIČKE DRŽAVE

Sathya Sai međunarodna organizacija (SSIO) iz regije Srednji Atlantik u Sjedinjenim Američkim Državama proslavila je svoju 50. obljetnicu tijekom 40. regionalnog retreata održanog od 22. do 25. svibnja 2015. godine u Camp Westmontu u Pennsylvaniji. Više od 840 članova Sathya Sai organizacije uživalo je u retreatu tijekom Memorial Day prazničnog vikenda Sjedinjenih Amaričkih Država. Prekrasan oltar vratio je sve natrag u Prasanthi Nilayam. Pored prekrasnog murala kojeg su naslikala djeca koja polaze program Sai duhovnog odgoja, ovom je prigodom predstavljena i izložba o povijesti Sathya Sai organizacije u Zoni 1. Program je uključivao prezentacije iz kulture u izvedbi djece i mladih, melodiozne bhajane i poticajne radionice. Dr. Dalton Amorim iz Brazila podijelio je s prisutnima svoja iskustva s Bhagavānom koja su dovela do transformacije u njegovom životu te je pozvao sve da postanu svjetionici svjetla i šire ljubav među svima. Dr. Shashank Shah oduševio je sudionike dubinskim pogledom u Bhagavānov život, dajući poticajne primjere Njegove ljubavi prema životinjama, studentima i čovječanstvu.

TRINIDAD I TOBAGO

Dan 1. srpanj 2015. godine obilježio je povijesnu premijeru za Sathya Sai međunarodnu organizaciju Trinidada i Tobaga, prva svečanost podjele diploma prve Sathya Sai škole u zemljama Zapadne Indije – Sathya Sai Garden of Blooms Early Childhood Care and Educare Centre - Sathya Sai vrt cvjetova – briga za djecu i educare centar u Longdenvilleu na Trinidadu. Oko 70 ljudi, među kojima je bilo i 17 novih polaznika, proslavilo je završetak obrazovanja prva tri polaznika škole. Program je započeo tako što je djed prvog polaznika koji je završio školovanje predao nacionalnu zastavu tajniku škole. Slijedila je izvedba nacionalne himne i drugi dijelovi programa. Diplome polaznicima koji su završili obrazovanje, podijelio je središnji koordinator za zemlje Zapadne Indije. Podjela iskustava tri mlada polaznika koji su upravo završili obrazovanje, predstavljala je najzanimljiviji dio svečanosti. Oni su govorili o svojoj transformaciji zahvaljujući naglasku školovanja na pet ljudskih vrijednosti, a isto i o njihovom općem radosnom iskustvu tijekom školovanja. Studenti su predstavili pjesme posvećene svim religijama i usmjerene na ljudske vrijednosti i druge izvedbe kojima su potaknuli i zadivili goste i roditelje.

Dana 5. srpnja 2015. godine članovi Pasea Sathya Sai centra u Trinidadu i Tobagu podijelili su košare s namirnicama i sredstva za osobnu higijenu za 568 potrebitih obitelji koje žive u Sea Lotsu, dijelu grada u kojem vlada niska zaposlenost, na rubovima glavnoga grada Port-of-Spain. Sathya Sai dobrovoljci isto su tako podijelili 1300 obroka kuhane riže i krumpira, tortilje i manga. Započevši svoj posao rano ujutro u 3 sata, dobrovoljci su košare s namirnicama, higijenske potrepštine i obroke složili u kamione za distribuciju. Kolona od osam autobusa u kojima je bilo oko 200 dobrovoljaca i četiri kamiona koji su prevozili hranu i opremu, stigla je rano ujutro u područje Sea Lotsa gdje su dobrovoljci iz drugih Sathya Sai centara pomogli u distribuciji. Pored toga, Sathya Sai dobrovoljci isto su tako podijelili prekrasne karte s poticajnim porukama Bhagavāna što je izazvalo pojavu suza radosnica kod onih koji su ih primili.

AUSTRIJA

Dana 30. i 31. svibnja 2015. godine članovi Sathya Sai međunarodne organizacije organizirali su festival ljudskih vrijednosti u Brixleggu, Tirol,

Austrija. Prvog je dana festival započeo pjesmama posvećenima ljudskim vrijednostima i predstavljanjem Sathya Sai međunarodne organizacije, nakon čega je slijedilo predstavljanje izražavanja ljudskih vrijednosti na radnom mjestu i u svakodnevnom životu. Javnost je ovo dobro primila, a jedan je gost rekao: „Ovo je za život, dobro je oživjeti stare vrijednosti.” Sljedećeg dana sudionici su pjevali duhovne pjesme i sudjelovali u studijskim kružocima. Nakon završetka festivala Sai dobrovoljci su ukrase, korištene tijekom festivala, poklonili domu za starije osobe.

KUBA

Sathya Sai međunarodna organizacija Kube po prvi put je sudjelovala na javnom skupu održanom 21. lipnja 2015. godine, što je privuklo oko 300 ljudi. Veleposlanik Indije na Kubi koji je prošle godine prisustvovao proslavi Bhagavānova rođendana, pozvao je članove Sathya Sai međunarodne organizacije da pjevaju bhajane u javnosti i sudjeluju na satovima joge. Okupljeni su srdačnim pljeskom pozdravili pjevanje bhajana, pokazujući univerzalnu privlačnost i ljepotu pjevanja u slavu Gospoda.

HONDURAS

Dana 13. lipnja 2015. godine u Tegucigalpi u Hondurasu članovi Sathya Sai međunarodne organizacije sudjelovali su u radu radionica koje su vodili stariji dužnosnici Sathya Sai međunarodne organizacije. Kroz studijske kružoke i druge aktivnosti, sudionici su proučavali suštinu učenja Sri Sathya Sai Babe, kako ih primijeniti i značenje njihove svakodnevne primjene.

KANADA

Dana 14. i 15. srpnja 2015. godine kanadski Institut za Sathya Sai obrazovanje održao je svoj 2. godišnji kamp u Sri Sathya Sai školi Kanade u Torontu. Ovaj dvodnevni ljetni kamp za Sathya Sai djecu, isto kao i djecu iz šire zajednice, uključio je vrijednosti poštovanja, tolerancije, timskog rada i suosjećanja u dobro poznate i zabavne igre i aktivnosti. Ljetni kamp 2015. godine osigurao je životan, energičan i intelektualno poticajan ljetni program za 16-ero djece u dobnoj skupini od 7 do 11 godina. Sedam Sathya Sai mladih provodilo je aktivnosti u okviru kampa te organiziralo sportove i igre kako bi poučili važnosti

suradnje, usredotočenja, discipline i timskog rada. Djeca su pokazala poznavanje i bliskost s pet ljudskih vrijednosti mira, ljubavi, istine, ispravnog djelovanja i nenasilnosti.

NIKARAGVA

Dana 4. srpnja 2015. godine 13 članova Sathya Sai organizacije sudjelovalo je u radionici pod nazivom „Razumijevanje blagoslova kojeg nam je dao Sai“ u hotelu Las Mercedes u Managui, Nikaragva. Radionica se usredotočila na svrhu Sathya Sai međunarodne organizacije i smjernice koje je Bhagavān odobrio na 9. svjetskoj konferenciji održanoj 2010. godine, a koje su usvojene na Kongresu Latinske Amerike održanom u Meksiku. Skupina je izradila plan kako napredovati u božanskoj misiji i svi prisutni su se suglasili da će raditi u smjeru ostvarenja ciljeva Sathya Sai međunarodne organizacije, s obnovljenom predanošću i pozitivnim pristupom. Jedna je sudionica ponudila svoj dom za tjedne susrete, uključujući i studijske kružoke, meditaciju i bhajane.

EL SALVADOR

Dana 21. lipnja 2015. godine Sathya Sai mladi iz El Salvadora organizirali su retreat za 16-ero djece u farmerskoj kući u San Salvadoru. Djeca su dobila poduku iz ljudskih vrijednosti i, među drvećem, u prirodnom okruženju, igrala igre temeljene na vrijednostima. Događanje je bilo toliko uspješno da su članovi Sathya Sai međunarodne organizacije odlučili organizirati mjesečni retreat za djecu i odrasle svake posljednje nedjelje u mjesecu, tijekom kojeg su obitelji koje su sudjelovale isto tako mogle podijeliti ručak nakon završetka pokonstvenih i odgojno obrazovnih aktivnosti.

- Sathya Sai međunarodna organizacija

INDIJA

Himachal Pradesh: U očekivanju proslave 90. rođendana Bhagavāna Babe, Sri Sathya Sai seva organizacija iz države Himachal Pradesh organizirala je akhanda bhajane u trajanju od 90 sati u Anand Vilas u Shimli, od 30. rujna do 4. listopada 2015. godine, u pjevanju kojih su sudjelovali poklonici koji su stigli iz cijele

države Himachal Pradesh. Ljepota bhajana i svetost mjesta uzdigli su poklonike i pomogli da se u mislima stope sa Saijem, neprekidno, tijekom sati provedenih u zajedničkom pjevanju. Nakon što su cijeli prostor ispunili božanskim vibracijama tijekom 90 sati, pjevanje bhajana završilo je izvođenjem aratija u podne, 4. listopada 2015. godine.

Jammu i Kashmir: Medicinski kamp održan je 31. kolovoza 2015. godine u selu Tikrikhanni, Jammu, tijekom kojeg je pregledano više od 60 bolesnika kojima su potpuno besplatno dani odgovarajući medicinski savjeti i osigurani lijekovi. Neki od bolesnika koji su imali probleme sa zubima, dobili su preporuku da posjete stomatološku kliniku u Lale-Da-Baghu, Jammu, gdje će im Sai organizacija potpuno besplatno pružiti stomatološki pregled i obaviti liječenje.

Manipur: Sri Sathya Sai seva organizacija iz Manipura obilježila je Dan globalnog darivanja krvi, 20. rujna 2015. godine, u Blood Bank pri Regionalnom institutu za medicinske znanosti (RIMS) u Impalu, Manipur. Program darivanja krvi započeo je u 10.10 sati i završio u 13 sati. Sveukupno je 12 žena i 35 muškaraca darovalo 47 doza tekućine ljubavi RIMS bolnici. Uprava bolnice bila je jako zadovoljna ovim nesebičnim služenjem Sai organizacije.

Punjab: Sri Sathya Sai seva organizacija Punjaba organizirala je u Patiali Kamp za postupanje u slučaju prirodnih nepogoda. Dobrovoljci iz Haryane, Punjaba, polaznici SSVM visoke škole iz Patiale i dobrovoljci za djelovanje u slučaju prirodnih nepogoda iz lokalnog D. C. ureda iz Patiale, sudjelovali su u radu kampa. Dobrovoljce je obučavao gospodin Thyagarajan, nacionalni koordinator, u raznim tehnikama pomoći u slučaju prirodnih nepogoda. Nakon toga kampa, u Srinagaru je slijedilo održavanje petodnevnog Kampa za postupanje u slučaju prirodnih nepogoda za policiju iz Jammua i Kashmira.

Sri Sathya Sai seva samithi iz Kapurthale organizirala je medicinski kamp za područje ortopedije, ginekologije i opće medicine. Usluge su pružene za 552 osobe.

Tamil Nadu: 90-ti rođendan Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe proslavljen je u Sundaramu koji je bio prekrasno urešen vrlo složenim ukrasima. Osvijetljen prekrasnim svjetlima, Sundaram je blistao veličanstvenim sjajem tijekom svih deset dana proslave, od 14. do 23. studenog 2015. godine. Programi, koji su

održani tijekom ove proslave, uključivali su izgovaranje tisuću imena Bhagavāna – *sahasrānama arcana*, video snimke Bhagavānova humanitarnog rada, bhajane u izvedbi bivših polaznika Bhagavānovih ustanova, Narayana sevu i glazbene koncerte u izvedbi uvaženih glazbenika kao što su umjetnik na saksofonu Kadri Gopalnath i virtuoz na violini gospođa Kanyakumari.

Nezapamćeno jake kiše koje su pogodile državu Tamil Nadu, poplavile su mnoga područja i utjecale na život i imovinu velikog broja stanovništva. U ovoj izuzetnoj situaciji Sri Sathya Sai seva organizacija iz države Tamil Nadu nije gubila vrijeme i poslala je kamione pune materijala potrebnog za pomoć, pored osiguranja Timova za postupanje u slučaju prirodnih nepogoda za spašavanje i pomoć, pri čemu je prvenstvo dano spašavanju pogođenih na izoliranim područjima, osiguravajući im ono što je najneophodnije.

Sai mladi iz Chennaija stupili su u akciju već nekoliko sati nakon što je nepogoda pogodila Chennai. Glavni je tim odmah pregledao pogođena područja, dok je drugi tim pokrenuo kuhinju koja je počela posluživati gotovo 2000 paketa sa hranom za svaki obrok. Tim liječnika i medicinskog osoblja isto je tako pronašao način kako stići kroz pogođeno područje u područje duboke unutrašnjosti i davati lijekove. Sundaram, boravište Bhagavāna, bilo je pretvoreno u centar za služenje, gdje je oko 27.000 poklon paketa, koji su sadržavali 30 neophodnih artikala, pripremljeno i podijeljeno potrebitim obiteljima.

Prezir i optuživanje prate stope velikih u svim razdobljima. Oni ih proganjaju poput sjenke koju nije moguće izbjeći. Njegovi vlastiti učenici okrenuli su se protiv Isusa, čak i oni koji su ga štivali i držali se njegovih riječi. Oni su mu činili zlo dok im je on činio dobro. No, Isus je želio dobro onima koji su ga vrijeđali i povređivali. To je lekcija koja nam je danas nasušno potrebna. Nitko ne bi trebao brojiti povrede koje su mu nanesene i planirati osvetu. Trebalo bi, s druge strane, vratiti ljubav na mržnju, bratstvo na neprijateljstvo. Ponašati se drugačije znak je slabosti, znak potrebe za odvažnošću, znak nedostatka vjere u ljudsku dobrotu. Isus je pobijedio u ovoj svetoj bitci. Na ovaj dan mi bismo trebali u sebi njegovati to uvjerenje i tu odvažnost.

-Baba

Sreća je jedinstvo s Bogom

U dubini mira – śantī postoji vrhovni sjaj – prakānti. U tom vrhovnom sjaju može se doživjeti božanski sjaj– paramajyotis. Božanski sjaj oblik je svjetlosti istinskog Sebstva – ātman jyotis koja je u vama. To je svjetlost nedvojnosti i vječnosti. To je svjetlost besmrtnosti. To je svjetlost Sebstva. Vi posjedujete tu svjetlost u sebi, zašto biste se trebali bojati bilo čega drugoga? Zašto biste trebali brinuti? Budite sretni. Gdje je sreća? Kako ju iskusiti? Jedinstvo s Bogom je sreća.

-Baba